

ътъ на крѣй рѣчъ тѣ, тогдѣа въ нѣхъ се произно-
си като ф. и. п. аѣ, еѣ, басилѣї, єсї, фен, като аѣф,
ѣф. басилѣф, єсїф, фенф. подобнѣ ѕ когдѣ то стоятъ
предъ саѣдѹши тѣ соглѣасни имена, и, и, т, є, ф.
х, є, є, є, є. и. п. єникартос, єупретїс, аутїс, аутис,
єупрошунї, єужї, аузаанѡ, єупуџиос, єусевїс. а предъ
б, є, д, л, м, н, є, є. и предъ сїчки тѣ самоглѣасни,
като є-се произноси. и. п. єубълос, аунгї, єудѣлос, ау-
лї, єуморфос, єунгї, єурюзос, єузелос, єуаресос, єу-
еруэтїс, и прѣчал. (5). а когдѣ ѕ въ тѣл
діф.онгосъ ou, тогдѣа мѣ се гдѣи гласъ со всѣмъ,
защото се произноси 8. єуилов-то макеръ ѕ само-
глѣасно, въ діф.онги тѣ обаче держи лиѣсто за со-
глѣасно, защо каквѣ то що рѣкохме иѣкогашъ като
ф. а иѣкогашъ като є-се произноси. а когдѣ то
стоятъ надъ нѣго (отъ горѣ) двѣ кѣпчицы (сир.
знаменіе раздѣленїя) тогдѣа само прѣви слогъ, и
произносисе чисто, и. п. аѣлос като аїлос, а ау-
лос като аѣлос. тѣко и аѣптиос, Мюшїс, и прѣчал.

Ф, є, є. и тѣ се произноси като ф. філос,
фенуло. и въ славѣнска рѣчъ не сѣ нахѣжда, но оу-

(5) въ славѣнска рѣчъ каквѣ то не сѣ нахѣжда u, така не
сѣ наимѣратъ и діф.онги аи, и ев. и за тѣ когдѣ то се
намѣратъ въ иѣко рѣчъ и въ славѣнските или бол-
гарските книги, трѣбѣва да сохранимъ и иѣ Гре-
сиско произношенїе. и. п. Пагел, Еирѡпа, Еудумий,
Евлампий, Аугуста, като Пакел, Екрѡпа, Ефдумий,
Евлампий, Акгуста да произносиме.